Vínek z veršů TURPISových

Alexandr Rosen

Obzvlášť milým gratulantům se sluší popřát v řeči vázané. Bylo by jistě snadné najít vhodnou básnickou formu, pár štěpných rýmů, eufonických oxymoronů, neotřelých metafor, snad jen s hyperbolami by byl v tomto případě problém – jak najít nadsázku dostatečně nadsazenou?

Trápila nás však jedna zásadní pochybnost: nezasloužil by si gratulant přece jen něco onačejšího, méně konvenčního? Odpovědí budiž následující výbor z díla TURPISova.

TURPIS je tak trochu plagiátor, ale plagiátor velmi plodný a vlastně *tak nějak* originální. Kromě toho je umanutým pedantem ve věcech formy a zcela ignoruje vše ostatní, pro což by badatel v říši negativních pravidel mohl mít pochopení. Proto ho jeho autor a duchovní otec Łukasz Dębowski nazval *Tím Ultimativním Retrieverem Poesie Ignorujícím Smysl* (přeloženo strojově). Když jsme se seznámili s jeho tvorbou v jazyce Mickiewiczově, nebylo možné odolat. Stačilo upravit fonetickou transkripci a repertoár básnických forem pro jazyk český, předhodit TURPISovi několik MB textů, a od té doby se nedaří mohutný básnivý proud zarazit.

TURPIS je ve věci své tvůrčí metody zcela otevřený. Začne tím, že se pokusí vše přečtené naporcovat podle předem definovaných veršových schémat, takže odhalí i případné drobné rytmické prohřešky u svých kolegů (1a).

(1) a. I světy jich v oblohu skvoucí co ve chrám věčné lásky vzešly

```
b. i svjeti jix f oblohu skvowcí
    co vexrám vječné láski vzešli
c. (i) svj(e)t(i) j(i)x f (o)bl(o)h(u) skv(ow)c(í)
    c(o) v(e)xr(á)m vj(e)čn(é) l(á)sk(i) vz(e)šl(i)
d. ?(i) svj!(e)t.(i) j?(i)x f !(o)bl.(o)h.(u) skv!(ow)c.(í)
    c?(o) v!(e)xr.(á)m vj!(e)čn.(é) l!(á)sk.(i) vz!(e)šl.(i)
```

e. ?!.?!..!. owcí ?!.!.!. ešli

Recituje si přitom nahlas (1b), slabikuje (1c) a přizvukuje (1d – jde o slovní přízvuk, vykřičník označuje přízvučnou slabiku, tečka nepřízvučnou, zde neuvedená dvojtečka vedlejší přízvuk, otazník všechny možnosti). Výsledné metrum takto zpracovaného potenciálního verše se porovnává s definovanými schématy. V případě, že potenciální verš některému schématu odpovídá, je uložen spolu s metrem a rýmem (1e) do databáze. Kousek databáze vzniklé zpracováním Máchova Máje a Erbenovy Kytice viz (2).

(2)	J4	OC	moc	až vzadu zmizí její moc
	J4	oc	noc	jak dlouhá noc jak dlouhá noc
	J4	oj	hoj	hoch ve hladině vodní hoj
	J4	oj	stroj	i pošetilé pýchy stroj
				stroj se sestřičko moje stroj
	J4	ol	dol	je pouhé temno šírý dol
	J4	ol	kol	co hvězdy létající kol
	J4	or	bor	tam bříza k boru k bříze bor
	J4	or	tvor	čas lásky láskou každý tvor
				v čas lásky láskou každý tvor

Veršová schémata se definují takto: např. čtyřstopý jamb má schéma usususus (J4), pěti a sedmislabičný verš bez rozlišení přízvuku, oblíbený v japonské poezii, AAAAA (H5) a AAAAAAA (H7). Označení v závorkách slouží k budování slok. Ze čtyřstopých jambů můžeme sestavit čtyřverší s obkročným rýmem J4a_J4b_J4b_J4a, ze schémat H5 a H7 haiku, které je bez rýmu: H5a_H7b_H5c. Středník rozděluje sloky, verše se mohou opakovat: J4a_J4b_;_!2_!1 (ve druhé sloce se opakují verše ze sloky první v opačném pořadí).

Sloky se však tvoří až v dalším kroku, kdy múzy (působící prostřednictvím generátoru náhodných čísel) vedou TURPISovu ruku lovící v databázi tak, aby byly naplněny definice básnických forem.

distichon

na okénko ťuk ťuk ťuk staví most přes řeku bug

člověk jako zářný vzor dobří chlapci zlatých hor

pouze mechanický akt zapomenout každý fakt

kam ty milá blecho kam do čepice musím tam

je to její první vrh věřím ve svobodný trh zisků maximální zisk víno ku půnebí tisk

haiku

u krčmy v trávě příští i stromy ráje nebem se tísní něco k lepšímu minulou noc jsem takto předseda přece

patočkům rád čtu snad se nám to podaří už někdo musel angsoc daleko ve větru křečovitě a několikrát

si jih jihnutí dával na tu vzdálenost svěřte se oknům jim bolí nohy davy doslova davy smírčí kameny

vysoká bílá obrovská tvář z plakátů jediné slovo

zpět na agregát důstojníci a vzorní za fůrou mizí

kvartet

terceto

chaosu života víra jednoho portýra do něho nalili rumu přichází k rozumu

hříbátko černé na břehu skáče my jsme kdys vyšli z hladu má žlutý člun pluje děvče v něm

pláče

limerick

jedním uchem tam a druhým ven k manifestantům promluvil člen policejního sboru aby po jejich vzoru nezávislosti o právech žen

sapfická strofa

vandruješ vandruju já do mlýnice na léto mám dvě uši k naslouchání mlýnice mlynářovi do čepice máš vychování

triolet

duše soudruha stalina cítí ale všichni si zlomili vaz krátce ze světa sovětský svaz duše soudruha stalina cítí v severočeském revíru svítí skladů mají již za krátký čas duše soudruha stalina cítí ale všichni si zlomili vaz

nových uhelných ložisek šíře a jednolitost stranických řad dobrých přírůstků pomocný sklad nových uhelných ložisek šíře a svým příkladem ve značné míře je však úplně formální snad nových uhelných ložisek šíře a jednolitost stranických řad

gazel

žalosti potom po roce a žabí havěď v potoce milý bože co já zkusím upřený v cestu divoce a knížetem jest oráč zván vzmohou se šíře široce krkavce se proměňuje přinesou blahé ovoce nepříkop hop plot neplot pán pohřební píseň skřehoce

rondel

ebnereschenbach říkejte za cizí dceru vlastní dám uslyšíš nenaříkejte znám tebe již má hvězdo znám zmatení hloubkou záhadnou

pracují dále po staru tvář ozdobenou nápadnou všichni se v dobrém rozmaru

ach utrhni pane však sám věští ozve hlas nechtějte ebnereschenbach říkejte za cizí dceru vlastní dám

předměstí vilu ukradnou to obrovská stavba tvaru pracují dále po staru tvář ozdobenou nápadnou

mamičko s lavice ptejte vykládati tak že ten chrám je lásky čas zve k lásky hrám pro pána boha zeptejte ebnereschenbach říkejte za cizí dceru vlastní dám

bezahlen mně na krejcaru ve větru kruh a dopadnou hvězdy hynou kam zapadnou zpustošeném lihovaru pracují dále po staru tvář ozdobenou nápadnou

sonet

jsem ráno růže v hedváb vyšívala obláčků stádo teplý vítr shání kdo dneska ještě v úctě se tu sklání ruka má marně rozplést se chystala

teď jedem jeden skok vzduch odpočívá opadá květ stará se kolik je ti ví a já mám být sám střízlivý wan czi podzim či jaro slavík jarně zpívá

sám toulám se u řeky lučinami to z kupek lidských kostí vlhkým chladem můj kývá stín společnost poklonami

zpíval tak protek žití den jak to jsme naposled ode mne odešla hladem jak stín jsem jako úplněk co noc je

balada

na mazlení myšičko myš a já brouček a já brouček mír nehne se myška ni již a já brouček sekal souček to je vnouček malý klouček se v hrsti spočítám je hned to je bába to je vnouček hned jedna dva tři čtyři pět

pan doktor mě povídal cos všechno snědla udělala nos větší nežli nosí kos padala tralala mala běhala myška běhala bramboru položil ji před na něj padala tralala hned jedna dva tři čtyři pět

rozpíchá běž zajíčku běž li kocour koťata jak jsi než se husa naděje než spi princi můj malinký spi také mařenku jakpak by dětských let rozezvoňte svět mečí mé mé mé mé já chci hned jedna dva tři čtyři pět

pět cos to janku cos to sněd mi vyjde-li sluníčko dnes hned jedna dva tři čtyři pět Turpisovo dílo pochopitelně není uzavřeno. A to ani co do kvality: tak třeba by mohl správně recitovat i zkratky, případně brát v úvahu morfologické značky a neklást přízvuk na zvratné se. Nebo by mohl na požádání tvořit hexametry. Nebo by se mohl dokonce vzdát aspoň části svého ignorantství a brát v úvahu syntax – to kdyby si vybíral ze syntaktických (pod)stromů treebanku. Ale možná, že by tím jeho verše pozbyly oné svěžesti a nehledanosti. A že by se někdy mohl zapojit do něčeho prakticky užitečného? Ti, kdo Mistra znají, o tom mají své pochybnosti.

Stránka s programem TURPIS Łukasze Dębowského (česká verze bude k dispozici tamtéž): http://www.ipipan.waw.pl/~ldebowsk/software.html

Z TURPISovy české knihovničky: George Orwell: 1984; Jaroslav Hašek: Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války; Bohumil Mathesius: Zpěvy staré Číny; Rudé Právo, ročník 1952; www.baby-eli.com/server/hratky.htm; www.klaus.cz; Karel Hynek Mácha: Máj; Jan Neruda: různé; Ludvík Kundera: různé; Otokar Březina: různé; Karel Jaromír Erben: Kytice; Edith Pargeretová: Zelená ratolest

O českém veršování a rýmování se TURPIS poučil z Poetického slovníku J. Bruknera a J. Filipa, MF 1997

Děkujeme Łukaszovi Dębowskému za TURPISe, a také Mileně Hnátkové, Janu Kockovi, Milanu Křenovi a Haně Skoumalové za pomoc s opatřováním vhodné literatury.